

Exp. Junta Consultiva: RES 4/2017

Resolució del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: contracte de serveis de monitoratge i avaluació de l'estat ecològic de les masses d'aigua epicontinentals (torrents i zones humides) sobre la xarxa de control i vigilància i xarxa operativa declarades per la Demarcació Hidrogràfica de les Illes Balears en relació amb el compliment de la Directiva 2000/60/CE

CONTR 2498/2016

Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca

Recurrent: Universitat de Vigo

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de 31 de maig de 2017 pel qual es resol el recurs especial en matèria de contractació interposat per la Universitat de Vigo contra la Resolució del conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca per la qual s'adjudica el contracte de serveis de monitoratge i avaluació de l'estat ecològic de les masses d'aigua epicontinentals (torrents i zones humides) sobre la xarxa de control i vigilància i xarxa operativa declarades per la Demarcació Hidrogràfica de les Illes Balears en relació amb el compliment de la Directiva 2000/60/CE

Fets

1. El 13 de juliol de 2016, el conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca va aprovar l'expedient de contractació, els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques, i l'obertura del procediment d'adjudicació del contracte de monitoratge i avaluació de l'estat ecològic de les masses d'aigua epicontinentals (torrents i zones humides) sobre la xarxa de control i vigilància i xarxa operativa declarades per la Demarcació Hidrogràfica de les Illes Balears en relació amb el compliment de la Directiva 2000/60/CE, per procediment obert. L'anunci de licitació es va publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* el 16 de juliol.
2. El 18 de juliol de 2016, el conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca va dictar la Resolució per la qual es rectifica l'error detectat en la fórmula per avaluar l'oferta econòmica que figurava en el quadre de criteris d'adjudicació del plec de clàusules administratives particulars que s'havia aprovat. Aquesta resolució es va publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i en el perfil de contractant el 19 de juliol.
3. El 25 d'agost de 2016, la Mesa de Contractació va obrir els sobres de les empreses admeses a la licitació que contenien la documentació corresponent als criteris d'adjudicació avaluables mitjançant un judici de valor i la va

trametre a la cap del Servei d'Estudis i Planificació, responsable del contracte, perquè elaboràs l'informe tècnic de valoració.

4. El 13 d'octubre de 2016, la Mesa de Contractació va assumir la puntuació respecte dels criteris avaluables mitjançant un judici de valor d'acord amb l'informe tècnic emès per la cap del Servei d'Estudis i Planificació, i, seguidament, va obrir els sobres que contenien la documentació corresponent als criteris avaluables mitjançant fórmula i els sobres que contenien les ofertes econòmiques, i va lliurar aquesta documentació a la cap del Servei d'Estudis i Planificació perquè elaboràs l'informe tècnic de valoració.
5. El 18 de novembre de 2016, la Mesa de Contractació va assumir la puntuació respecte dels criteris avaluables mitjançant fórmula i respecte de les ofertes econòmiques d'acord amb els informes tècnics emesos per la cap del Servei d'Estudis i Planificació, i va classificar les ofertes tenint en compte la ponderació dels criteris d'adjudicació. Seguidament, va proposar a l'òrgan de contractació l'adjudicació del contracte a l'empresa Labaqua, SA.
6. El 22 de desembre de 2016, el conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca va dictar la Resolució per la qual s'adjudica el contracte de serveis de monitoratge i avaluació de l'estat ecològic de les masses d'aigua epicontinentals (torrents i zones humides) sobre la xarxa de control i vigilància i xarxa operativa declarades per la Demarcació Hidrogràfica de les Illes Balears en relació amb el compliment de la Directiva 2000/60/CE a l'empresa Labaqua, SA. Aquesta Resolució es va notificar a la Universitat de Vigo el 23 de desembre.
7. El 16 de gener de 2017, el conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca i el representant de l'empresa Labaqua, SA, varen signar el contracte.
8. El 20 de gener de 2017, la representant de la Universitat de Vigo va presentar a Correus, adreçat a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, un recurs especial en matèria de contractació contra la Resolució d'adjudicació del contracte i va sol·licitar, com a mesura provisional, la suspensió de l'execució de la Resolució. Aquest recurs es va rebre a la Junta Consultiva el 26 de gener de 2017.
9. El 23 de febrer de 2017, la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa va adoptar l'Acord pel qual es denega la suspensió de la Resolució impugnada.

10. D'acord amb allò que estableix l'article 118 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, s'ha donat audiència als licitadors. El 16 de febrer de 2017, el representant de l'empresa Labaqua, SA, va presentar un escrit d'al·legacions.

Fonaments de dret

1. L'acte objecte de recurs és la Resolució per la qual s'adjudica un contracte de serveis no subjecte a regularització harmonitzada, tramitat per la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca.

Atès que es tracta d'un acte no susceptible del recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 40 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre (en endavant, TRLCSP), es pot interposar en contra el recurs administratiu que sigui procedent. Aquest recurs, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, és el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i l'ha de resoldre la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

La competència per resoldre aquest recurs correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord amb la lletra *m* de l'article 2 i l'article 7 del text consolidat del Decret pel qual es creen la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el Registre de contractes i el Registre de contractistes, aprovat pel Decret 3/2016, de 29 de gener.

2. La recurrent fonamenta el recurs, d'una banda, en el fet que, a parer seu, el criteri d'adjudicació relatiu a l'oferta econòmica és nul de ple dret, atès que la fórmula per valorar les ofertes econòmiques no és correcta, ja que la seva aplicació implica que en la pràctica, tot i que formalment —d'acord amb el plec— no sigui així, el criteri avaluable mitjançant un judici de valor tenguin una ponderació superior als criteris avaluables mitjançant fórmules, i, de l'altra, en la manca de motivació suficient i l'arbitrarietat dels informes de valoració del criteri «proposta tècnica» i del criteri «formació i/o la qualificació en relació amb la Directiva Marc de l'Aigua» —addicionalment, al·lega que discrepa amb el contingut d'aquests informes.

Atès tot això, la recurrent sol·licita que es declari la nul·litat de ple dret de la Resolució per la qual s'adjudica el contracte i de la totalitat del procediment de licitació, perquè afirma que la Resolució que s'impugna és un acte arbitrari que

vulnera l'article 9.3 de la Constitució espanyola i el principi d'igualtat entre els licitadors, i, subsidiàriament, demana l'anul·lació de la Resolució d'adjudicació.

A més, sol·licita que s'acordi la suspensió de l'execució de l'acte impugnat – qüestió sobre la qual aquesta Junta Consultiva ja s'ha pronunciat.

3. El plec de clàusules administratives particulars que regeixen el contracte objecte del recurs preveu, en les lletres A i B del quadre de criteris d'adjudicació del contracte, els criteris que serveixen de base per adjudicar-lo i la forma d'avaluar-los.

La lletra A estableix els criteris d'adjudicació següents: l'oferta econòmica, amb una ponderació de 50 punts; la proposta tècnica, amb una ponderació de 41 punts, i la formació i/o qualificació en relació amb la Directiva de l'Aigua, amb una ponderació de 9 punts.

La lletra B, després de la rectificació efectuada el 18 de juliol de 2016, preveu la forma en què s'han de valorar els criteris d'adjudicació en els termes següents:

1. Oferta econòmica (Hasta 50 puntos): criterio evaluable mediante fórmula matemática.

Se asignará la máxima puntuación (PM=50) a la oferta que suponga la baja mayor (BM).

Las restantes ofertas tendrán una puntuación (Pi) en función de la baja (en tanto por ciento) de su oferta (Bi) y del número de proposiciones aceptadas (N). La puntuación se obtendrá aplicando la siguiente fórmula:

$$P_i = PM \times (1 - [(B_i - BM)^2 / (A^2)])^{0,5}$$

Siendo $A = BM \times (1 + 1,5/N)$

2. Propuesta técnica (Hasta 41 puntos): Criterio evaluable mediante un juicio de valor.

Descripción del servicio a realizar de acuerdo con el pliego de prescripciones técnicas.

En la descripción del servicio que se tiene que realizar se valorarán la claridad, la brevedad, la descripción y el desglose de los trabajos, la planificación de la campaña de muestreo, la racionalización, la metodología y la adecuación a las exigencias de la Directiva Marco del Agua (DMA).

Se valorarán las ofertas de 0 a 10 puntos y la puntuación obtenida se ponderará de acuerdo al 41 % que corresponde a la propuesta técnica.

3. La formación y/o la cualificación en relación con la Directiva Marco del Agua (Hasta 9 puntos): criterio evaluable mediante criterio automático.

Se valorarán la formación y/o la cualificación de los profesionales que van a participar en el servicio objeto del contrato en relación con la implantación de la Directiva Marco Europea del Agua 2000/60/CE (DMA), según el siguiente desglose de puntos: (hasta 9 puntos):

– Participación y/o colaboración en cualquier tipo de actuación o programa relacionados con la elaboración de sistemas de clasificación y definición de metodologías para la calibración del estado ecológico de las masas de agua en consonancia con los objetivos de la DMA; ya sea mediante la presentación de cursos realizados, estudios, artículos, publicaciones o cualquier otro documento que permita comprobar dicha formación y/o calificación en relación con la Directiva Marco del Agua: 1 punto por cada actuación valorable que lo acredite. (Hasta un máximo de 3 puntos).

– Participación y/o colaboración en cualquier tipo de actuación o programa de carácter científico-técnico de implantación de la DMA; ya sea mediante la presentación de cursos realizados, estudios, artículos, publicaciones o cualquier otro documento que permita comprobar dicha formación y/o calificación en relación con la Directiva Marco del Agua: 1 punto por cada actuación valorable que lo acredite. (Hasta un máximo de 3 puntos).

– Participación y/o colaboración en cualquier tipo de actuación o programa relacionados con el ejercicio de intercalibración de indicadores de estado de la DMA; ya sea mediante la presentación de cursos realizados, estudios, artículos, publicaciones o cualquier otro documento que permita comprobar dicha formación y/o calificación en relación con la Directiva Marco del Agua: 1 punto por cada actuación valorable que lo acredite. (Hasta un máximo de 3 puntos).

4. El primer motiu d'impugnació es fonamenta en què, a parer de la recurrent, el criteri d'adjudicació relatiu a l'oferta econòmica és nul de ple dret, atès que la fórmula per valorar les ofertes econòmiques no és correcta, ja que la seva

aplicació implica que en la pràctica, tot i que formalment —d'acord amb el plec— no sigui així, el criteri avaluable mitjançant un judici de valor tengui una ponderació superior als criteris avaluables mitjançant fórmules.

Així, la recurrent manifesta que es vulnera l'apartat 2 de l'article 150 del TRLCSP, atès que la fórmula per valorar les ofertes econòmiques determina que en l'adjudicació del contracte preponderen els criteris avaluables mitjançant un judici de valor i no els automàtics, de manera que, d'acord amb aquest precepte, un comitè d'experts o un organisme tècnic especialitzat hauria d'haver efectuat la valoració de les ofertes.

La recurrent indica que la diferència de puntuació entre una oferta amb una baixa del 25 % i una oferta amb una baixa de l'1 % és de tan sols 11,58 punts, fet que suposa que en la pràctica el criteri preponderant d'adjudicació sigui, a parer seu, la proposta tècnica avaluable mitjançant un judici de valor, ponderat amb un màxim de 41 punts.

A més, la recurrent al·lega la infracció dels articles 1 i 150 del TRLCSP, atès que la fórmula matemàtica no és apta per identificar l'oferta econòmicament més avantatjosa, sinó que, d'una banda, desincentiva i desaconsella les baixes en les proposicions i impedeix que l'Administració pugui aprofitar la competència entre els licitadors, i, de l'altra, dificulta que aquests competeixin eficaçment per aconseguir l'adjudicació del contracte.

Per tot això, la recurrent demana que es declari la nul·litat de ple dret del criteri d'adjudicació relatiu a l'oferta econòmica, atès que hi concorren les causes previstes en les lletres *a* i *e* de l'article 47 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i, com a conseqüència d'això, de tot el procediment de licitació en la mesura que, d'acord amb la doctrina del Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals, no pot subsistir si s'anul·la un dels criteris d'adjudicació.

Cal assenyalar que mitjançant aquest motiu d'impugnació el que la recurrent impugna realment és el plec de clàusules administratives particulars que regeixen el contracte.

L'article 145.1 del TRLCSP disposa que les proposicions dels interessats s'han d'ajustar al que preveu el plec de clàusules administratives particulars, i que el fet de presentar-les implica que l'empresari accepta de manera incondicionada el contingut de totes les clàusules o les condicions, sense cap excepció ni reserva. En aquest mateix sentit es pronuncia la clàusula 12.3 del plec de clàusules administratives particulars que regeixen el contracte.

En l'expedient no consta que la Universitat de Vigo o els altres licitadors hagin presentat cap al·legació contra els plecs de prescripcions tècniques i de clàusules administratives particulars.

L'òrgan de contractació, a l'hora de seleccionar l'oferta econòmicament més avantatjosa i d'adjudicar el contracte, s'ha de subjectar necessàriament als criteris d'adjudicació i a la seva forma de valoració que s'havien establert en els plecs. En aquest sentit, és reiterada la doctrina del Tribunal Suprem (per exemple, les sentències de 18 d'abril de 1986, de 3 d'abril de 1990, de 12 de maig de 1992, de 21 de setembre de 1994, de 9 de febrer de 2001, de 19 de març de 2001, de 16 d'abril de 2002, de 10 de juny de 2002, de 28 de juny de 2004 i de 26 de desembre de 2007) en el sentit que els plecs de condicions constitueixen la *llei del concurs*, de manera que tant l'òrgan convocador com els participants en la licitació s'han de sotmetre a les regles que hi consten. Si no fos així, els licitadors tindrien inseguretats jurídiques, perquè presentarien les seves ofertes basant-se en uns criteris i una forma de valoració determinada, i després veurien que el procediment es resol d'una manera diferent, amb violació per part de l'Administració del principi de confiança legítima en la seva actuació, com també del principi que prohibeix anar en contra dels actes propis.

El principi d'igualtat de tracte suposa que tots els licitadors potencials han de conèixer les regles del joc i aquestes s'han d'aplicar a tots de la mateixa manera, per la qual cosa tots els licitadors s'han de trobar en igualtat de condicions tant en el moment de preparar les seves ofertes com en el moment en què l'òrgan de contractació les valori, moment en què els criteris d'adjudicació s'han d'aplicar de manera objectiva i uniforme a tots. En aquest sentit es va pronunciar el Tribunal de Justícia de la Unió Europea en la Sentència de 25 d'abril de 1996, dictada en l'assumpte C-73/1996, *Comissió/Bèlgica*, i en la Sentència de 18 d'octubre de 2001, dictada en l'assumpte C-284/2001, *SIAC Construction*.

En la Sentència de 28 de juny de 2004 el Tribunal Suprem va manifestar que:

con base en la doctrina de esta Sala que considera que las cláusulas y prescripciones técnicas contenidas en los actos preparatorios del contrato, fundamentalmente en los pliegos de cláusulas y prescripciones técnicas, en cuanto no fueron oportunamente impugnadas han de considerarse aceptadas, de manera especial por quienes, como la recurrente, han concurrido a la correspondiente licitación. Y, dejando al margen otras consideraciones, esto es lo que ha de entenderse que viene a

señalar la sentencia recurrida, en su fundamento jurídico segundo, al afirmar que los motivos del recurso referidos a la preparación del contrato administrativo constituyen alegaciones del actor extemporáneas e intrascendentes.

Como tuvo ocasión de señalar esta Sala, en sentencia de 4 de noviembre de 1997, puede resultar contrario a la buena fe, que debe presidir la vida del contrato, el que se consienta una o varias cláusulas o prescripciones técnicas, aceptando el procedimiento de contratación pública mediante la propia participación y luego, al no resultar adjudicatario, impugnar la adjudicación argumentando que los actos de preparación consentidos son contrarios al ordenamiento jurídico.

En definitiva, la naturaleza contractual, y no reglamentaria, de los Pliegos de cláusulas explica y justifica que la falta de impugnación convalide sus posibles vicios, a menos que se trate de vicios de nulidad de pleno derecho [...].

D'acord amb aquesta doctrina, atès que ni la Universitat de Vigo ni cap altre licitador varen impugnar el plec de clàusules administratives particulars que regeixen el contracte, s'ha d'entendre que una vegada presentada l'oferta i, per tant, acceptat i consentit el plec, aquest no es pot impugnar, llevat que s'apreciïn vicis determinants de la seva nul·litat de ple dret.

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha admès la possibilitat que els licitadors impugnin els plecs de condicions amb ocasió de l'adjudicació dels contractes sempre que les condicions de la licitació siguin incomprensibles per a un licitador raonablement informat i normalment diligent i que, a causa d'això, no hagi pogut interposar un recurs contra els plecs en el termini previst per la normativa nacional. Concretament, en la Sentència de 12 de març de 2015, dictada en l'assumpte C-538/13, *eVigilo*, el Tribunal va manifestar el següent:

50 A este respecto, procede señalar que las disposiciones de la Directiva 89/665, destinadas a proteger a los licitadores contra la arbitrariedad del poder adjudicador, tienen como objetivo reforzar los mecanismos existentes para garantizar la aplicación efectiva de las normas de la Unión en materia de adjudicación de contratos públicos, en particular en una fase en que las infracciones aún pueden subsanarse (sentencia *Fastweb*, C-19/13, EU:C:2014:2194, apartado 34 y jurisprudencia citada). El artículo 1, apartados 1 y 3, de la Directiva 89/665 exige recursos eficaces «con arreglo a modalidades detalladas que [los Estados miembros] podrán determinar», y, en

particular, lo más rápidamente posible, en las condiciones enunciadas en los artículos 2 a 2 *septies* de la citada Directiva.

51 Según la jurisprudencia del Tribunal de Justicia, la fijación de plazos razonables de carácter preclusivo para interponer recurso satisface, en principio, la exigencia de efectividad que se desprende de la Directiva 89/665 en la medida en que constituye la aplicación del principio fundamental de seguridad jurídica. La completa consecución del objetivo que la Directiva 89/665 pretende alcanzar se vería comprometida si los candidatos y licitadores pudieran alegar en cualquier momento del procedimiento de adjudicación infracciones de las normas de adjudicación de contratos públicos, obligando con ello al poder adjudicador a iniciar de nuevo la totalidad del procedimiento a fin de corregir dichas infracciones (sentencias *Universale-Bau y otros*, C-470/99, EU:C:2002:746, apartados 75 y 76 y jurisprudencia citada; *Lämmerzahl*, C-241/06, EU:C:2007:597, apartados 50 y 51, y *Comisión/Irlanda*, C-456/08, EU:C:2010:46, apartados 51 y 52).

52 Según la jurisprudencia del Tribunal de Justicia, el objetivo establecido en el artículo 1, apartado 1, de la Directiva 89/665 de garantizar la existencia de recursos frente a las infracciones de las disposiciones en materia de adjudicación de los contratos públicos sólo puede alcanzarse si los plazos establecidos para interponer estos recursos comienzan a correr únicamente a partir de la fecha en que el demandante tuvo o debiera haber tenido conocimiento de la alegada infracción de dichas disposiciones [véanse las sentencias *Uniplex (UK)*, C-406/08, EU:C:2010:45, apartado 32, e *Idrodinamica Spurgo Velox y otros*, C-161/13, EU:C:2014:307, apartado 37].

53 Procede declarar que los criterios de adjudicación de los contratos deben figurar en el anuncio de licitación o en el pliego de condiciones y que el hecho de que tales criterios sean incomprensibles o carezcan de claridad puede constituir una infracción de la Directiva 2004/18.

54 En el apartado 42 de la sentencia *SIAC Construction* (C-19/00, EU:C:2001:553), el Tribunal de Justicia declaró que los criterios de adjudicación deben figurar en el pliego de condiciones o en el anuncio de licitación, con el fin de que todos los licitadores razonablemente informados y normalmente diligentes puedan interpretarlos de la misma forma.

55 De ello se desprende que corresponde al órgano jurisdiccional remitente comprobar si el licitador de que se trata era efectivamente incapaz de comprender los criterios de adjudicación en cuestión o si debería haberlos comprendido desde la posición estándar de un licitador razonablemente informado y normalmente diligente.

56 En el marco de dicho examen, debe tenerse en cuenta el hecho de que el licitador de que se trata y los demás licitadores fueron capaces de presentar las ofertas y que el licitador de que se trata, antes de presentar su oferta, no solicitó aclaraciones al poder adjudicador.

57 Si del citado examen resulta que las condiciones de la licitación eran efectivamente incomprensibles para el licitador y que se vio en la imposibilidad de interponer un recurso en el plazo previsto por el Derecho nacional, el licitador estará legitimado para interponer un recurso hasta que finalice el plazo previsto para recurrir contra la decisión de adjudicación del contrato.

58 En consecuencia, procede responder a la primera cuestión prejudicial, letra c), que el artículo 1, apartado 1, párrafo tercero, de la Directiva 89/665 y los artículos 2, 44, apartado 1, y 53, apartado 1, letra a), de la Directiva 2004/18 deben interpretarse en el sentido de que exigen que un derecho de recurso relativo a la legalidad de la licitación sea accesible, tras el vencimiento del plazo previsto por el Derecho nacional, a un licitador razonablemente informado y normalmente diligente que no pudo comprender las condiciones de la licitación hasta el momento en que el poder adjudicador, tras haber evaluado las ofertas, informó exhaustivamente sobre los motivos de su decisión. Tal recurso podrá interponerse hasta que finalice el plazo de recurso contra la decisión de adjudicación del contrato.

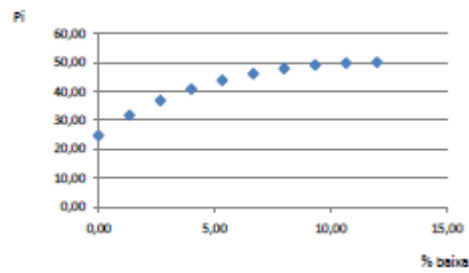
Per tant, només quan es produeixen determinades circumstàncies és possible impugnar els plecs amb motiu de l'adjudicació del contracte.

En aquest cas, l'òrgan de contractació va publicar en el perfil de contractant, juntament amb el plec de clàusules administratives particulars que havien de regir el contracte —que contenia la fórmula matemàtica de valoració de les ofertes econòmiques i que ja permetia als licitadors fer simulacions per analitzar com es repartien els punts en diversos escenaris—, un document denominat “Annex I” que contenia un exemple pràctic de l'aplicació de la fórmula, que constava en la lletra B del quadre de característiques del

contracte del plec de clàusules administratives particulars. En la lletra Y d'aquest quadre, denominada "Observacions", ja s'havia indicat que es publicaria aquest exemple en el perfil de contractant.

S'ha de dir que la fórmula prevista en el plec de clàusules administratives particulars es va rectificar amb posterioritat a la publicació del plec, però que la fórmula amb què es va fer l'exemple pràctic, que constava en l'Annex I, era la correcta, és a dir, era la fórmula que es faria servir per valorar les ofertes econòmiques un cop rectificada la fórmula prevista inicialment. L'exemple contenia uns càlculs ficticis que evidenciaven la puntuació que es podia obtenir en funció de la baixa econòmica que es proposàs. La representació gràfica de l'aplicació de la fórmula és la següent:

Així doncs, l'exemple pràctic de l'aplicació de la fórmula, al qual varen tenir accés tots els licitadors des de la publicació de la licitació en el perfil de contractant, permet observar clarament, a simple vista i sense necessitat de fer cap operació matemàtica, que la fórmula per valorar les ofertes econòmiques no repartia els 50 punts que especifica el plec de clàusules administratives particulars, sinó que, amb els paràmetres que es varen fer servir (concretament, el nombre de licitadors), només repartia 25,31 punts. De fet, en aquest exemple, una oferta que igualàs el pressupost de licitació obtindria, només per presentar-se a la licitació, 24,69 punts, i l'oferta més barata obtindria 50 punts.

Una vegada aplicada aquesta fórmula a les ofertes econòmiques presentades pels licitadors, el resultat va ser el següent: l'oferta econòmica amb una baixa del 25 % va obtenir 50 punts; l'oferta econòmica amb una baixa del 17,55 % va obtenir 49 punts, i l'oferta de la Universitat de Vigo, amb una baixa del 15,33 %, va obtenir 48,31 punts. Per tant, s'adverteix que una diferència de quasi 10 punts en el percentatge de baixa de les ofertes presentades només implica una diferència d'1,69 punts.

A més, s'adverteix que en aquest escenari (amb 3 licitadors) l'aplicació de la fórmula provoca que l'oferta més baixa obtengui 50 punts i que una oferta que

iguali el pressupost de licitació obtengui 37,27 punts, de manera que la fórmula només reparteix 12,73 punts.

S'observa que, contràriament al que afirma la recurrent, no s'ha actuat amb arbitrietat ni s'ha vulnerat el principi d'igualtat de tracte entre els licitadors, atès que tots els licitadors potencials coneixien les regles del joc i aquestes s'han aplicat a tots de la mateixa manera, per la qual cosa tots els licitadors es trobaven en igualtat de condicions tant en el moment de preparar les seves ofertes com en el moment en què l'òrgan de contractació les va valorar, aplicant el criteri d'adjudicació objecte del recurs de manera objectiva i uniforme a tots.

Així doncs, els arguments que utilitza la recurrent ara per invocar la nul·litat del plec de clàusules administratives particulars que regeixen el contracte, en el sentit que l'aplicació de la fórmula per valorar les ofertes econòmiques implica que en la pràctica el criteri avaluable mitjançant un judici de valor tengui una ponderació superior als criteris avaluables mitjançant fórmules i que, en conseqüència, un comitè d'experts o un organisme tècnic especialitzat hauria d'haver efectuat la valoració de les ofertes, els hauria d'haver invocat dins del termini previst per impugnar els plecs.

Certament, res no impedia a la Universitat de Vigo interposar en termini un recurs contra els plecs, els quals contenien informació clara sobre la forma d'avaluar les ofertes, tenint en compte també que el perfil de contractant evidenciava clarament la inadequació de la fórmula per valorar les ofertes econòmiques, en la mesura que desincentiva les baixes en les ofertes econòmiques i no promou la competència efectiva entre els licitadors.

Cal recordar que, tal com afirma el Tribunal Suprem en la sentència esmentada abans, pot resultar contrari a la bona fe, que ha de presidir el contracte, que, com succeeix en el cas que ens ocupa, es consenti una o varies clàusules, acceptant el procediment de contractació pública mitjançant la pròpia participació, i llavors, en no resultar adjudicatari del contracte, s'impugni l'adjudicació argumentant que els actes de preparació consentits són contraris a l'ordenament jurídic.

Per tant, aquest motiu d'impugnació s'ha de desestimar.

5. El segon motiu d'impugnació es fonamenta en la manca de motivació suficient i l'arbitrietat dels informes de valoració del criteri «proposta tècnica» i del criteri «formació i/o la qualificació en relació amb la Directiva Marc de

l'Aigua». A més, la recurrent manifesta que discrepa amb el contingut dels informes tècnics de valoració.

Quant a la motivació, l'article 88.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, disposa que les resolucions han de contenir la decisió, que ha de ser motivada en els casos que preveu l'article 35 del mateix text legal. En concret, la lletra i de l'apartat 1 d'aquest darrer article disposa que s'han de motivar, amb referència succinta de fets i fonaments de dret, els actes que es dicten en l'exercici de potestats discrecionals, com també els que han de ser-ho en virtut d'una disposició legal o reglamentària expressa.

El Tribunal Superior de Justícia de Madrid, en la Sentència de 31 d'octubre de 2006, fa referència a la doctrina jurisprudencial sobre la motivació i manifesta que:

En lo que se refiere a la motivación, ésta tiene por finalidad, según se refiere en la sentencia del Tribunal Constitucional de 10 de diciembre de 2003, que el interesado conozca los motivos que conducen a la resolución de la Administración, con el fin, en su caso, de poder rebatirlos en la forma procedimental regulada al efecto, motivación que es consecuencia de los principios de seguridad jurídica y de interdicción de la arbitrariedad enunciados por el apartado 3 del artículo 9 de la Constitución y también, desde otra perspectiva, puede considerarse como una exigencia constitucional impuesta por el artículo 103 (principio de legalidad en la actuación administrativa), que se refuerza en la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea, proclamada por el Consejo Europeo de Niza de 8/10 de diciembre de 2000, que incluye dentro de su artículo 41, dedicado al "Derecho a una buena Administración", la obligación que incumbe a la Administración de motivar sus decisiones. Siguiendo reiterada doctrina jurisprudencial, el requisito de motivación que tiene por finalidad dar a conocer a los administrados las razones de la decisión, no sólo asegura la seriedad en la formación de la voluntad de la administración, sino que permite al interesado impugnar en su caso el acto administrativo con posibilidad de criticar las bases en que se funda; y, en último término, facilita el control que el artículo 106.1 CE, encomienda a los Tribunales de Justicia, habiéndose proclamado que la motivación sucinta o escueta no equivale a ausencia del aludido requisito cuando es suficientemente indicativa [...].

Cal recordar que tant la jurisprudència del Tribunal Constitucional com la jurisprudència ordinària han admès la motivació per referència a informes que formen part de les actuacions, tant sigui de manera expressa (amb la incorporació formal del text de l'informe en el cos de la resolució), com, fins i tot, de manera presumpta, això és, en vista del contingut material de la resolució (motivació *in aliunde*). En aquest sentit, la Sentència del Tribunal Suprem de 22 de setembre de 2011 manifesta que:

Es, por tanto, admisible una motivación breve y lacónica que contenga los elementos y razones de juicio que permitan conocer los criterios jurídicos en que se apoya la decisión adoptada. En este sentido, se ha aceptado, como motivación constitucionalmente adecuada, la motivación por remisión o *aliunde*, técnica en virtud de la cual se incorporan a la resolución que prevé la remisión los razonamientos jurídicos de la decisión o documento a la que se remite (Auto del Tribunal Constitucional 207/1999, de 28 de julio), porque ello permite conocer las razones en las que se ha basado la decisión judicial. Como señala la Sentencia del Tribunal Constitucional 144/2007, de 18 de junio, FJ 3, una fundamentación por remisión «no deja de serlo ni de satisfacer la exigencia constitucional contenida en el derecho fundamental a la tutela judicial efectiva [entre otras muchas, SSTC 187/2000, de 10 de julio, FJ 2; 8/2001, de 15 de enero, FJ 3, *in fine*; 13/2001, de 29 de enero, FJ 2; 108/2001, de 23 de abril, FJ 2; 5/2002, de 14 de enero, FJ 2; 171/2002, de 30 de septiembre FJ 2; y ATC 194/2004, de 26 de mayo, FJ 4 b); en términos similares, SSTC 115/2003, de 16 de junio, FJ 8; 91/2004, de 19 de mayo, FJ 8; 113/2004, de 12 de julio, FJ 10; 75/2005, de 4 de abril, FJ 5; y 196/2005, de 18 de julio, FJ 3], siempre y cuando dicha remisión se produzca de forma expresa e inequívoca [STC 115/1996, de 25 de junio, FJ 2 b)] y que la cuestión sustancial de que se trate se hubiera resuelto en la resolución o documento al que la resolución judicial se remite (SSTC 27/1992, de 9 de marzo, FJ 4; y 202/2004, de 15 de noviembre, FJ 5; y ATC 312/1996, de 29 de octubre, FJ 6).

Quant als efectes de la manca de motivació dels actes administratius, el Tribunal Suprem, en la Sentència d'11 de febrer de 2011, manifesta que:

El cumplimiento de esta exigencia de la motivación de los actos, con sucinta referencia a los hechos y fundamentos en que se basa, previsto en el artículo 54 de la Ley 30/1992, se salvaguarda mediante la severa consecuencia de la anulabilidad del acto administrativo no motivado, en caso de incumplimiento.

Ahora bien, esta ausencia de motivación puede ser un vicio invalidante, como hemos señalado, o una mera irregularidad en el caso de que no se haya producido ese desconocimiento de los motivos y razones en que se funda la decisión administrativa. Dicho de otra forma, debe atenderse a un criterio material en orden a determinar si efectivamente se ha cumplido, o no, la finalidad que exige la motivación de los actos, es decir, si el destinatario ha llegado a conocer las razones de la decisión adoptada por la Administración, pues solo si se conocen pueden impugnarse. Se trata, en definitiva, de valorar si concurre la indefensión a que se refiere el artículo 63.2 de la Ley 30/1992 cuya existencia es necesaria para incurrir en el vicio de invalidez señalado. El defecto de forma “sólo determinará la anulabilidad cuando el acto carezca de los requisitos formales indispensables para alcanzar su fin o dé lugar a la indefensión de los interesados”, nos indica el citado artículo 63.2.

I en diverses sentències de 3 de novembre de 1987, el Tribunal Suprem ha manifestat el següent:

es cierto, según ha venido afirmando la Jurisprudencia, la imposibilidad de imputarse a una resolución falta de motivación cuando se puede llegar a deducir las causas o motivos del propio expediente antecedente de la misma con datos y elementos suficientes para que se pueda llegar a conocer por el afectado, siendo bastante que se desprenda de la conjunta apreciación del contenido de las actuaciones administrativas [...].

D'acord amb la doctrina exposada, el requisit de motivació té per finalitat donar a conèixer a les persones interessades els motius en els quals l'Administració fonamenta els seus actes, de manera que els puguin rebatre si consideren que no s'ajusten a dret mitjançant la interposició d'un recurs degudament fonamentat. A més, aquesta motivació, que pot ser per referència a informes, no requereix de raonaments exhaustius i pormenoritzats, sinó que s'admet una motivació breu i concisa, sempre que sigui suficient perquè les persones interessades coneguin les raons que fonamenten les decisions de l'Administració.

La Resolució objecte del recurs conté en els antecedents les puntuacions que varen rebre els licitadors en els diferents informes tècnics de valoració, en relació amb cada criteri d'adjudicació, però no reproduïx les consideracions expressades en aquests informes tècnics ni s'hi adjunten. No obstant això, de la lectura de l'escrit de recurs es dedueix que la recurrent ha tengut accés a aquests documents i ha pogut conèixer els motius en què es fonamenta la

decisió d'adjudicar el contracte a l'empresa Labaqua, SA, i no a la Universitat de Vigo, tal com demostra el fet que ha pogut interposar el recurs i rebatre cada un dels motius que fonamenten la valoració de la seva proposta tècnica, i que, en conseqüència, no se li ha causat indefensió.

Per tant, aquest motiu d'impugnació s'ha de desestimar.

6. La recurrent al·lega també la discrepància amb el contingut dels informes tècnics de valoració dels criteris d'adjudicació «proposta tècnica» i «formació i/o la qualificació en relació amb la Directiva Marc de l'Aigua».

Abans d'analitzar les al·legacions de la recurrent, és necessari portar a col·lació alguns pronunciaments sobre la denominada discrecionalitat tècnica de l'administració.

Pel que fa a l'abast dels informes tècnics en els procediments de contractació, la Sentència del Tribunal Suprem de 7 de maig de 2004 va manifestar que:

Esos informes técnicos cumplen, pues, una función de asesoramiento que está destinada a contribuir a formar la voluntad que ha de plasmarse en el acto de adjudicación, ofreciendo a los órganos administrativos que intervienen en la adopción de esa decisión unos conocimientos especializados que no poseen y les son imprescindibles.

Por todo lo cual, lo relevante para apreciar la validez de esos informes técnicos será constatar si fueron emitidos en condiciones y términos que permitan comprobar que cumplieron esa función de asesoramiento técnico que les correspondía.

Y la respuesta habrá de ser afirmativa para esa validez cuando el tan repetido informe técnico haya sido emitido con anterioridad a la actuación de los órganos que habían de considerarlo para su decisión respectiva; cuando se haya ajustado a los patrones o criterios de evaluación que se hayan predeterminado con esa finalidad; y cuando las conclusiones finales que sienten como resultado de la valoración efectuada se vea precedida de una explicación de los datos o extremos considerados en cada oferta y de los criterios con los que todos ellos han sido evaluados.

[...]

La valoración de las ofertas es una tarea inequívocamente técnica que requiere saberes especializados que no están al alcance del órgano administrativo que ha de decidir la adjudicación. Y le es por ello de aplicación lo que reiteradamente esta Sala viene

declarando sobre las actuaciones que se incardinan en la llamada discrecionalidad técnica: que el órgano jurisdiccional debe respetar esa valoración mientras no se acredite de manera eficaz su evidente error.

Quant al contingut dels informes tècnics, és nombrosa la jurisprudència que considera que els tribunals poden entrar a valorar si en un informe tècnic s'han comès errors materials. En aquest sentit s'ha pronunciat el Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals, entre d'altres, en la Resolució 1001/2016, de 2 de desembre, que estableix el següent:

traemos a colación la reiterada doctrina de este Tribunal sobre el ámbito de discrecionalidad de la que disponen los órganos de contratación, citando por todas, la Resolución nº 290/2015, de 30 de marzo, y las que en ella se citan, cuando señala en el Fundamento de Derecho Séptimo: “[...] Este Tribunal, con base en esta jurisprudencia del Tribunal Supremo, ha tenido ocasión en numerosas Resoluciones de pronunciarse acerca de esta cuestión, sosteniendo que sólo en aquellos casos en que la valoración deriva del error, la arbitrariedad o el defecto procedimental cabe entrar, no tanto en su revisión, cuanto en su anulación- seguida de una orden de práctica de una nueva valoración de conformidad con los términos de la resolución que la acuerda-, a lo que se añade que, para apreciar la posible existencia de error en la valoración no se trata de realizar “un análisis profundo de las argumentaciones técnicas aducidas por las partes, sino más exactamente y tal como la jurisprudencia ha puesto de manifiesto, de valorar si en la aplicación del criterio de adjudicación se ha producido un error material o de hecho que resulte patente de tal forma que pueda ser apreciado sin necesidad de efectuar razonamientos complejos” (en este sentido, Resolución de este Tribunal núm. 93/2012). En esta misma línea, hemos señalado en nuestras resoluciones nº 269/2011 y 280/2011: “En fin, en cuanto a irregularidad de la valoración técnica, como ha señalado anteriormente este Tribunal, es de plena aplicación a los criterios evaluables en función de juicios de valor la doctrina reiteradamente sostenida por nuestro Tribunal Supremo con respecto de la denominada discrecionalidad técnica de la Administración. Ello supone que, tratándose de cuestiones que se evalúan aplicando criterios estrictamente técnicos, el Tribunal no puede corregirlos aplicando criterios jurídicos. No se quiere decir con ello, sin embargo, que el resultado de estas valoraciones no pueda ser objeto de análisis por parte de este Tribunal sino que este análisis debe quedar limitado de forma exclusiva a los aspectos formales de la valoración, tales como las normas de competencia o de

procedimiento, a que en la valoración no se hayan aplicado criterios de arbitrariedad o discriminatorios o que, finalmente, no se haya incurrido en error material al efectuarla. Fuera de estos aspectos, el Tribunal debe respetar los resultados de dicha valoración.”

Asimismo, por lo que se refiere a los informes técnicos en que se basa la evaluación de los criterios dependientes de un juicio de valor, también es doctrina reiterada de este Tribunal (por todas Resoluciones nº 456/2015 y las que en ella se citan) que: “... para decidir y resolver el recurso, al tratarse de una cuestión puramente técnica, el contenido del Informe técnico evacuado en el seno del procedimiento, y que posteriormente sirve de base al órgano resolutorio, la solución a esa cuestión se tiene que decidir de acuerdo con criterios técnicos, que no pueden ser otros que los contenidos en el Informe técnico, y en cuya materia por razones obvias, al no estar ante una cuestión propiamente jurídica, ya afecte a normas de competencia o de procedimiento, este Tribunal no tiene competencia material para decidir con un criterio propio, que no sea el ofrecido por el órgano técnico ya citado. Sin que en el contenido del Informe técnico, ya [y] a la postre, en la resolución recurrida, se aprecie error material, ni arbitrariedad o discriminación.”

D’acord amb la doctrina exposada, no és procedent revisar els informes tècnics, tret dels casos en què hi hagi un error manifest apreciable sense necessitat d’efectuar raonaments complexos; es detecti una actuació arbitrària o discriminatòria, o hi hagi un defecte procedimental.

7. La recurrent al·lega la discrepància, per diversos motius, amb el contingut de l’informe tècnic de valoració del criteri «proposta tècnica», avaluable mitjançant un judici de valor.

En primer lloc, en relació amb la claredat, la brevetat, la descripció i el desglossament dels treballs, referits a la qualitat de la memòria, la recurrent explica que, atès el nombre de metodologies que s’havien de descriure i desglossar, va optar per citar, de forma breu però completa, els documents que en contenen totes les descripcions, en comptes de descriure-les una a una. A més, afirma que en aquests documents consten les metodologies, les analítiques, l’equip investigador i els equips de laboratori necessaris per garantir l’execució de les tasques que defineix el plec de prescripcions tècniques.

Certament, crida l'atenció la brevetat de l'oferta tècnica presentada per la Universitat de Vigo, sobretot tenint en compte que el nombre màxim de pàgines que preveu el plec de clàusules administratives particulars és de 40 folis més els mapes. L'oferta de la Universitat consta de sis pàgines molt espaiades, com s'afirma en l'informe tècnic, una de les quals conté només dos paràgrafs que són còpia pràcticament literal del plec de prescripcions tècniques que regeixen el contracte, mentre que la dels altres licitadors passen de 30 pàgines i inclouen un índex que permet constatar que el nivell de detall de l'oferta que presenten és molt superior al de l'oferta de la Universitat.

La recurrent afirma que les metodologies, les analítiques, l'equip investigador i els equips de laboratori estan descrits en els documents que esmenta en la seva proposta. Concretament, es refereix a la citació bibliogràfica de cinc documents —quatre dels quals estan redactats en llengua anglesa—, però no n'aporta cap còpia ni cap enllaç per al cas que estiguessin disponibles *online*.

S'ha de tenir en compte que la valoració de les ofertes no es fa de manera aïllada, sinó per comparació de les ofertes presentades pels licitadors, i que la persona que ha d'avaluar les ofertes ha de disposar de tots els elements de judici que li permetin valorar l'adequació de l'oferta als requeriments dels plecs, per la qual cosa és responsabilitat dels licitadors incorporar a les ofertes tota la informació necessària per poder fer aquesta valoració.

En segon lloc, en relació amb la planificació de la campanya de mostreig i racionalització, que valora com s'ha planificat la campanya de mostreig i com s'han seleccionat les masses que s'han d'analitzar, la recurrent manifesta que la Universitat de Vigo ha plantejat el disseny del mostreig en termes generals, atès que la informació subministrada en el Portal de l'Aigua de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és insuficient per presentar una proposta final específica de punts de mostreig, ja que es basa en informació de l'any 2008 i que, per tant, la Universitat de Vigo no ha considerat adequat planificar i detallar les campanyes de mostreig. Per aquesta raó, considera que no s'haurien d'haver valorat positivament les propostes dels altres licitadors, atès que han proposat punts de mostreig concrets a partir d'informació del 2008 sense considerar la influència del temps transcorregut d'ençà. A més, afirma que l'equip de la Universitat té molta experiència i ofereix garanties d'èxit en la selecció dels punts de mostreig més adequats.

S'ha de dir que l'oferta de la Universitat de Vigo no conté cap referència a qüestions que comenta ara en el recurs, i que si considerava impossible planificar i detallar les campanyes de mostreig ho hauria d'haver justificat en l'oferta.

Finalment, pel que fa a la metodologia i l'adequació a les exigències de la Directiva Marc de l'Aigua, la recurrent indica que l'equip humà que figura en la memòria, que inclou l'equip d'investigació d'Ecologia Aquàtica de la Universitat de Vigo —autor de tots els protocols esmentats en el plec de prescripcions tècniques i en el Portal de l'Aigua—, i altres investigadors esmentats en les publicacions i els informes tècnics aportats amb la seva proposta tècnica, és l'únic que es pot atribuir el coneixement dels requeriments de la Directiva Marc de l'Aigua i l'únic amb la formació tècnica necessària per executar el contracte.

Tal com s'indica en l'informe tècnic de valoració d'aquest criteri d'adjudicació, l'oferta tècnica de la Universitat de Vigo no descriu —ni tan sols esmenta— quin és l'equip tècnic i humà que ha d'executar el contracte. La recurrent afirma que aquesta informació consta en els documents als quals es remet, però, com hem dit abans, és responsabilitat dels licitadors incorporar a les ofertes tota la informació necessària per poder valorar-les, i, per tant, la remissió a diversos documents no permet identificar amb seguretat qui forma l'equip tècnic.

Com ja hem vist, l'anàlisi que pot dur a terme la Junta Consultiva ha de quedar limitat a constatar si l'informe tècnic de valoració conté algun error manifest, s'ha emès sense respectar els requisits procedimentals corresponents o si s'observa que s'ha actuat de manera arbitrària o discriminatòria.

Una vegada efectuada aquesta anàlisi, no s'observa cap irregularitat.

8. La recurrent també discrepa amb el contingut de l'informe tècnic de valoració del criteri «formació i/o la qualificació en relació amb la Directiva Marc de l'Aigua», avaluable automàticament, i manifesta que la Universitat de Vigo va aportar documentació suficient per obtenir la puntuació màxima en cada un dels apartats en què es divideix aquest criteri. A més, qüestiona la puntuació atorgada als altres licitadors, motiu pel qual sol·licita l'accés a la informació que han subministrat o, si escau, que es revisi d'ofici la valoració que han obtingut en aquest criteri.

La recurrent afirma en l'escrit de recurs que va presentar un resum amb la formació del grup d'Ecologia Aquàtica de la Universitat de Vigo i els *curriculum vitae* de dos dels components de l'equip, però a la documentació aportada amb l'expedient no hi ha cap *curriculum vitae*, sinó únicament un document que conté el títol de diversos projectes en què ha participat el grup i l'enumeració, a l'estil de les citacions bibliogràfiques, de 40 publicacions derivades d'aquests projectes —alguns en llengua anglesa.

S'ha de dir que en dos dels tres apartats d'aquest criteri d'adjudicació la Universitat de Vigo ha obtingut la puntuació màxima. En l'altre només ha obtingut un punt, que correspon a l'única publicació de les que es relacionen en l'oferta el títol de la qual fa referència a la intercalibració.

En el *curriculum vitae* que la recurrent adjunta al recurs hi ha més publicacions referides a la intercalibració, però òbviament es va valorar l'oferta que es va presentar i ara no es pot ampliar ni modificar l'oferta per millorar la valoració d'aquest criteri d'adjudicació, que sembla que és el que pretén la recurrent.

Com ja hem vist, l'anàlisi que pot dur a terme la Junta Consultiva ha de quedar limitat a constatar si l'informe tècnic de valoració conté algun error manifest, s'ha emès sense respectar els requisits procedimentals corresponents o si s'observa que s'ha actuat de manera arbitrària o discriminatòria.

Una vegada efectuada aquesta anàlisi, no s'observa cap irregularitat.

Quant a la sol·licitud d'accés a la informació subministrada pels altres licitadors en relació amb aquest criteri d'adjudicació o la sol·licitud de revisió d'ofici de la valoració que han obtingut, la recurrent s'ha d'adreçar a l'òrgan de contractació, que és qui disposa de la documentació sol·licitada i qui, eventualment, és competent per a la revisió d'ofici, i no a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

9. Un cop examinat el contingut del recurs, els documents que hi ha a l'expedient i la Resolució per la qual s'adjudica el contracte, no consta que l'òrgan de contractació hagi actuat de manera arbitrària, ni s'adverteix que els plecs o la normativa específica hagin estat vulnerats en cap aspecte.

En conseqüència, no s'aprecia la concurrència de cap vici que pugui determinar la nul·litat de ple dret o l'anul·labilitat de la Resolució objecte del recurs.

Per tot això, dict el següent

Acord

1. Desestimar el recurs especial en matèria de contractació interposat per la Universitat de Vigo contra la Resolució del conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca per la qual s'adjudica el contracte de serveis de monitoratge i avaluació de l'estat ecològic de les masses d'aigua epicontinentals (torrents i zones humides) sobre la xarxa de control i vigilància i xarxa operativa

declarades per la Demarcació Hidrogràfica de les Illes Balears en relació amb el compliment de la Directiva 2000/60/CE, i, en conseqüència, confirmar l'acte impugnat.

2. Notificar aquest Acord a les persones interessades i a la Conselleria Medi Ambient, Agricultura i Pesca.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 *a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.